

ನಡುವೆ ಅವಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ರಕ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ರಕ್ತ. ಮದಂತ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹೆಣವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವನಿಗೆ ಎಂಬಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮಲ್ಲಿಗೆ ದ್ವಿರಕ್ತಹಸ್ತ ಚಂಡಿಕ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಪಂಚಕ್ಷುದ್ರ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸಂಯೋಗಗೊಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಯಾಕೆ ಸತ್ತಳು? ಆಗ ಕಂಡಿತು ಆ ದೃಶ್ಯ. ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಛಾಯೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮದಂತನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಕಾವ್ಯಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ನೀಲಿ ಆವರಿಸಿತ್ತು.

***

ಅದು ಕಣ್ಣಿನ ರಸ್ತೆ. ಅವನು ಆತುರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಭಯ, ಗಾಬರಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಹ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅರುಂಧತಿ ಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಇವನನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಈಗವಳು ಆಸ್ವತ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುರೇಂದ್ರ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ಏನೋ ಮೆತ್ತಗೆ ತಗುಲಿತು 'ಭುಸ್' ಎಂಬ ಪೂತ್ವಾಕ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತು. ಹೆದರಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ನಾಗರಹಾವು ಹೆಡೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು. ಹಾವು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಆತುರ. ಊರಿನ ಕಡೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಡವಿ ಬಿದ್ದ. ಮಂಡಿಯ ಚಿಪ್ಪು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸುರೇಂದ್ರ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡ.

ಇಲ್ಲ... ತಾಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎದ್ದರೂ ಹೆಜ್ಜೆ ಊರಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅಬ್ಬ... ಮಂಡಿ ನೋಯುತ್ತಿದೆ. ಮುಗಿಯಿತು ನನ್ನ ಬದುಕು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ

ಎಲ್ಲವೂ ಸಹ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಸುಳಿವೇ ಕೊಡದಂತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಹ ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರ್ಥ... ದುರಾಸೆಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ಈಗ ಎಲ್ಲ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾವ್ಯ ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಟ್ಯಾಧಿಶ್ವರ ತಂದೆಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಅಮರ ಪ್ರೇಮಿಯಂತೆ ನಾಟಕ ಆಡಿದ್ದ ಈ ಸುರೇಂದ್ರ.

ಸುರೇಂದ್ರ ಸುರಸುಂದರಾಂಗ. ಅವನ ಬಾಹ್ಯರೂಪ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಅವನ ಜೊತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಾಡಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಹೆಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮನೋಹರ ನೋಡಿದ್ದ. ಸುರೇಂದ್ರ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ರುದ್ರನಾಗ ಮತ್ತು ಮನೋಹರನ ಜೊತೆ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲಾಗಿತ್ತು.

ಮಾಂತ್ರಿಕ ರುದ್ರನಾಗ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಸಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಸುರೇಂದ್ರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನೋಹರನನ್ನು ಚಾಕುವಿನಿಂದ ತಿವಿದು ಸಾಯಿಸಿದ್ದ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಮನೋಹರನಿಂದ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದ ಸುರೇಂದ್ರ ಅದನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ನಂತರ ಮಧುಚಂದ್ರದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದ.

ಅವಳಿಗೆ ತಂಪುಪಾನೀಯದಲ್ಲಿ ಚಂಗಲ್, ನೀಲಿ ಮೋರ, ಅರಳೆ ರಸವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಕುಡಿಸಿದ್ದ. ಇದರಿಂದ ಅವಳು ರಕ್ತವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭೀಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಳು. ಈ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ವಾರಸುದಾರಳು ಇದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ. ಅರುಂಧತಿ ಮತ್ತು ಮನೋಹರನ ಮಗಳು. ಅವಳನ್ನು ಸಹ ಮುಗಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತೆ ರುದ್ರನಾಗನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಡುಗೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಚಂಗಲ್, ನೀಲಿಮೋರ ಮತ್ತು ಅರಳೆ ಸಸ್ಯಗಳ ರಸವನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ರುದ್ರನಾಗ... ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಹ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸತ್ತರು. ಅರುಂಧತಿಯ ಜೊತೆಯೇ ಇದ್ದ ಸುರೇಂದ್ರ ಅವಳನ್ನು ಚಾಕುವಿನಿಂದ ತಿವಿದಿದ್ದ.

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿತು. ಸುರೇಂದ್ರನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಈಗ ಬಾಯಿಂದ ನೊರೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಸ್ತಿಯ ಆಸೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹ ಮೃತ್ಯುಮಯ ಮಾಡಿದ್ದ ಸುರೇಂದ್ರ ಸಹ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮಡಲನ್ನು ಸೇರಿದ್ದ.

***

ಅವಳಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುರೇಂದ್ರ ತನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನಡೆದಿರಬಹುದು ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅರುಂಧತಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಂಜೆ ಆರು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಸೋಲಿಗಪುರದ ಸ್ವಶಾನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಮಾಧಿಗಳು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಮನೋಹರ... ಕಾವ್ಯ, ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಅರುಂಧತಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಚಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿದಳು. ಅದೇ ಅಂತಿಮ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸುರೇಂದ್ರ, ರುದ್ರನಾಗನ ಸಮಾಧಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅರುಂಧತಿ ಕೋಪ, ಆವೇಶದಿಂದ ಕಾಲಿನಿಂದ ಜಾಡಿಸಿ ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಉಗಿದಳು. ಅರುಂಧತಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಒಬ್ಬಳೇ... ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ. ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನಾರು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅವಳ ಜೊತೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮದಂತ ಮಂಕು ಬಡಿದವನಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿವೆ. ನಡೆದಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸಿದಾಗ ಉತ್ತರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮದಂತನಿಗೆ ಭ್ರಮನಿರಸನವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಗುರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೋ... ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಯಾಣ. ಗುರಿ ಇಲ್ಲದ ಬದುಕು.

(ಮುಗಿಯಿತು)

ಅಜ್ಞಾತ

ಕಥೆಗಾರ
ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಮತ್
ಅವರ
ಹೊಸ ಕಾದಂಬರಿ

ಅಜ್ಞಾತನೊಬ್ಬನ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ

ಎಂತಹ ನೋವನ್ನೂ ದರೂ ಕಾಲ ಮರೆಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಹಿರಿಯರ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಆದರೆ, ಕಾಯಕನಾಥನ ಪಾಲಿಗೆ ಕಾಲವೆನ್ನುವುದು ನೆನಪನ್ನು ಮರೆಸುವ ಮದ್ದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಈ ಕಾರ್ಮಿಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಮಗನ ಆಸ್ಪಿತ ಮರಣ ಮರೆಯುವಂತಹ ನೋವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಮನಗಳ ತುಂಬ ನೋವಿನ ನೆನಪುಗಳನ್ನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಕಾಯಕನಾಥ ಕೊನೆಗೆ ನೆಲೆ ಕಂಡದ್ದು ಆರ ಕಾಡೊಂದರಲ್ಲಿ! ನಾಡು ಕೊಡದ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಆ ಕಾಡು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತೆ? ಕಾಡಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಕನಾಥ ಪಡೆದುದೇನು, ಕಳೆದುಕೊಂಡುದೇನು? ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಮತ್ ಅವರ ಮಾನವೀಯ ಹಾಗೂ ರೋಚಕ ಕಾದಂಬರಿ 'ಅಜ್ಞಾತ'

ಮುಂದಿನ ವಾರದಿಂದ